

כך נראה "הסכס" קולק" כעבוד שנה

פנים אל פנים

השנועון המצויר למשפחה

פרס נובל

לש"י עגנון

הפגנת
צעירי
בית"ד
באו"ם

*

מה בין
"בר אילן"
אויברסיטה
אחרת ?

*

זה היה
ח' הדב
שאור

ב"ה, ירושלים
ז' מר חשוון תשכ"ו
21.10.66
מחיר 90 אגורות

288

208

...אם תרצו אין זו אגודה.

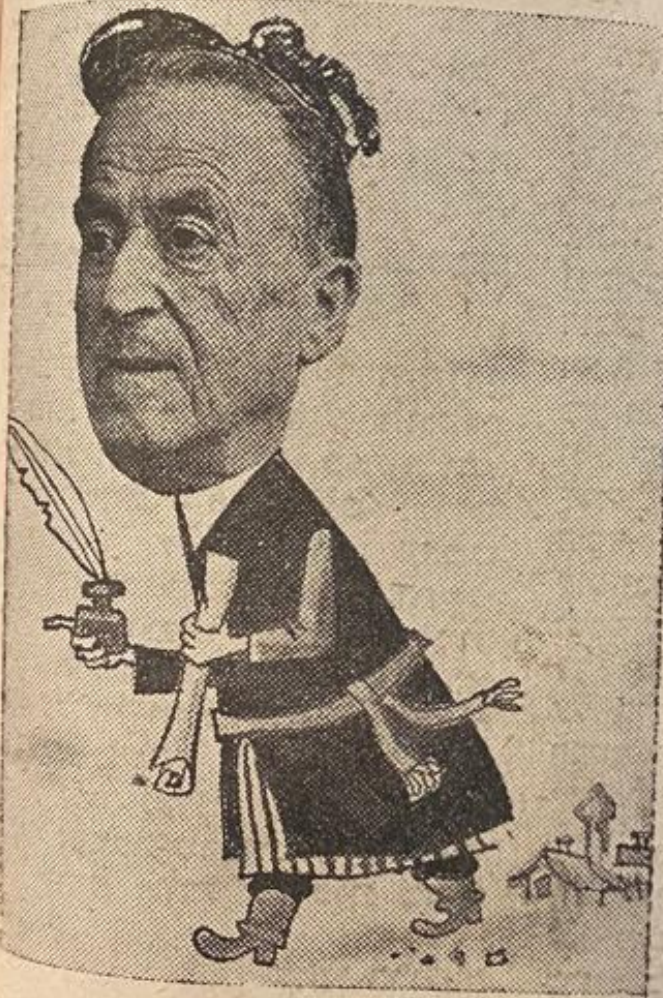

בגלל המיתון הכלכלי ייסגר כנראה יומון פא"י "שערים"...
...המיתון מתחיל להשפיע על ה"שערים".

יו את צרותיו,
לאחר שהאיש
ת שעות הזהב

פרייהדר בלבד
מחלות. ראייתו

ו כותרת

חתן "פרס נובל" ע"י נינו

בפרס של 5 ל"י

יזכה הקורא אשר יציע
את הכותרת המוצלחת
ביותר לתמונה זו. הצ-
עות יש לשלוח למע-
רכת: "פנים אל פנים",
ת. ד. 900 ירושלים. ל-
צייו על המעטפה: "תן
כותרת", (מספר 62).

השבוע

וחסית, של תשו-
אה תמונתו של
טלת גרמניה-המ-
רופ' לודווג אר-
6 תשובות. הזוכה:
ידמן מתל-אביב,
את הכותרת: "כני
גרמניה האחרת!"

Return Postage Guaranteed
P.O.B. 900, Jerusalem, Israel

במקרה שהמוען לא מוכר נא להחזיר לשולח
דמי החזרה מובטחים

שולם
ירושלים 208
JERUSALEM 208

ט

אל תופתע אם-

— יהודה שפיגל דבר. עורך-הדון שפיגל, אשר רבים מאמינים עד היום כי הוא קרבן בגלל סירובו לגלות מי עמד מאחוריו בפרשת השוחד הגדולה במשרד-הבריאות, עשוי להפסיק את שיתקו ולפרסם כמה גילויים מדהימים. גילויים אלה לא יהיו בהם כדי לפגוע במסדו, אשר כוכרו הושמעה קשות מסביב לפרשת „תל גיבורים“, אבל תהיה להם משמעות אישית גדולה.

* — לא יפרוץ משבר במפא"י כתוצאה מהחזרתם של מנחם לבון וחברי קבוצת „מן היסוד“ למפא"י ובוטול רשמיו של הרחט לבון. ראשי עריית חיפה מר אבא חרמי וכן ראש „הגרש“ של מפא"י בתל-

אביב מר שיגאני נ"צ, אמנם אינם מי רוצים מן הפנים עם קבוצת לבון, אשר מזכירת מי מפא"י הנב"ל גולדה מאיר, שוקרת עליו בטיס האחרונים במרוץ רב, אבל הם לא נקטו בשום צע"ד כדי למנוע פיוס זה.

* — אגודת ישראל "אל" תודיע כי היא מוכנה להצטרף ל"מגבית דתית" מ"אחדות" אם זו ת"קום כתוצאה מהפ"סקת ההקצבות ל"מפלגות מכספי, ה"מגבית היהודית ה"מאוחדת" אבל ספק אם המפד"ל יסכים לשיתוף רק על ב"סיס של מגבית בו"בזמן ש, אגודת יש"ראל" מוסיפה לשי"לול באופן עקרוני, הוית דתית מאוח"דת", בצמרת ה"מפד"ל קיימת ה"דעה כי, אגודת יש"ראל" מוכנה להגות מן הסיכויים הטור"בים שיש ל, מגבית דתית מאוחדת", אך ראשי, אגודת יש"ראל" עלולים שלא לעזור למעילותה של מגבית זו והם ימשיכו גם לאחר מכן לפעול, כל אחד, למען אותם שטחים שהם פוע"לום עד כה.

* — „שערים וימדי“ נה של „פועלי אג"ד ת ישראל" ייהפך לשמועון. בהחלטת

פא"י מתגבשת דעה שאין כיום מקום להוצאת עתונ"י ומי ועל הספלה להעביר את הכספים שנועדו עד כה למטרה זו, לשטחים יותר חיוניים, כמו: בוסדות ה"יגוד ונועה, התיישבות וכו'.

* — המצב הכספי בעיריות ילך ויחמיר. הנסיונות השונים לחלץ את הרשויות המקומיות מהתמוטטות משקית, (ראה גם קטע, „עיריות“ במדור „בישראל“), לא יצליחו לחסל את המשבר. בעיית הרשויות המוניציפאליות תעמד בעתיד הקרוב כאחת הבעייות הבעורות במדינה, מיוחד להכרזת חברת הספנות הישראליות.

* — צ"ח, תיא"ל למכור את אוניתי-האמר, „שלוש“, לאחר שנתגלה כי במשך שנתיים נרמזה אוניה זו המפדים של עשרים מיליון ל"ח לחברה. אין זה מן הנמנע כי ישראל תפנה לממשלת ארצות-הברית ותבקש סיוע מיידר להכרזת חברת הספנות הישראליות.

ספרות

קידוש השם

(ראה תמונת שער)
התודעה על הענקת „פרס נובל“ הפרס הספרותי הגדול בעולם לרכי שמואל יוסף הלוי עגנון שלישי-א — יש בה משום הישג ראשון-במעלה לספרות העברית, לעם יש"ראל ולמדינת-ישראל. מזה שנים רבות

התן פרס נובל רבי שוי עגנון עם רעייתו מרת אסתר שמתחה של כנסת-ישראל

(המשך מעמוד 12)
הם משלמים יותר ממה שתחוק מתיב אותם. הם אינם יודעים זאת לרוב, ואם כן יודעים, הם אינם רוצים להיכנס למש"ט עם בעל-הבית.

עורך-הדון מאירי, שהוא יועץ ה, ארגון למגנת הדין, ראה הרבה בהמש עשרה שנים עבדו במשרד שכתב יתודה הלוי 55 בתל-אביב. עשרות אנשים ממלאים את חדר ההמתנה הקטן ומחכים לשתיים-שלוש הדקות שהוא יכול להקדיש, כדי לתן להם דבר להגנתם.

מסיפורי הדיירים

יפה לנו הדייר, אך רדו לו ולבנק הגדול. עשרים שנה הוא עובד בעליות ג. הדייר בה בעלי בתים ראה הבית וכולם הסתפקו מלידת המעטות ששילים כל חודש. עד קמה הבנק הגדול את הבית. מיד עשו הסכימה בניה והשקות ורצוים לסלקו. לו אין לאן ללכת. הלך הבנק וסגר את עליות הבנק במשך ימים ושבועות תהה מה יעשה עד שיצאו לו לפנות לעורך הדון אדם מאירי, הוא בא ויושב עתה בחודר ההמ"ה.

במשך בעל-בית רוצה לפנות את דייריו, יש הרבה דרכים בידו. בשל התקנת אג"י מה לטלבויות, מוגן אויר, תריס או חלון לאר רשותו, הוא יכול לתבוע ועל פי זה גם לקבל צו פיגוי. לא מעטים הם המקרים בהם אנשים ללא קורת גג ל-ראשם הותמים על חוזה, שלא בדקו או חלו ולא ניצו במומחה, לרוב הם עוברים על אחד או יותר מסיפוי החוזה ומובאים לתבט לצו פיגוי.

הנה מר ל. מראשי הסתדרות העובדים הכללית מנהל חברת ציבורית גדולה ומ-מבנת וגם בעל כמה בתים. אחד מהם, בית ישן, לוד, „מגדל שלום“, המגרש היה שונה לפני שלוש שנים כמיליון ל"י. עתה הוא שונה חצי מיליון ל"י. אך יש דיירים ויו אפשר להורסו ולמכרו לבניה. כמה מן הדיירים הסכימו לקבל סכומים פעו-נים יהיות ולצאת. האחרים שהתעקשו לקבל סיועיים, מצאו לפתע שלטים, סכנת, והמשטחה" מיהרו לארוז מטל-ליהם וי העיזו בתופזה את ילדיהם. אך נשאר גם קטנים ומבגים, שלא היו מוכנים לה"בצע למסרתי מר ל. שכך, הזמן אנשים שיטחו חורים בגג. עד שימאס לר"י — אמר ל, לדיירי האחרון, ניצול השוואה המרויח להמו בעבודה קשה. קח 6000 לר"י. אבל הוא אינו רוצה לקחת. סגר לו בעל-הבית את העולה לגג, כדי שלא יחל להקן את החורים לקראת הגשמים.

הנה מר גר בדירה שכורה באחד הר"י שנת המכודים בתל-אביב. הבית עבר וך ירוהם של כמה בעלים. הבעל הא"און אינו רוצה בו. אבל י. ע. השקיע מדינה מאו שכרת כששת אלפים ל"י שלם מדי-מפתח ומשלם שכר דירה פ"המש מהמגיע על פי החוק. כיצד מר ע"אן? כאן השיטה היא עלבונות. לעיני הסנים צועק עליו בעל-הבית, „תימיני מולך“, „שחור“, „זבל המתלך מהבית“, כאשר סיפרו למר מאירי על המקרים הללו, לא התרגש כלל. „זה הכל ו" — המה אדם מאירי — „אני יכול לספר לך כמה כלולים. אפילו פרשת גנגסטר הד"דלת רחם מלונדון, אשר חורים מים לבי מן דייריו הוציאו את ציבורות המים הת"ס מראיה לעומת ה, פנטטיים“ של בעל-הבית.

לדוגמא, מספר עורך הדון מאירי על בעל-בית שהכניס בית-בושת בביתו, כדי שכל המשתפות תאלצנה לעזוב. והנה הבית מני להריסה וחברת השקעות מסר יחמת מוכנה לתת עבורו מאות אלפי לירות, כי עצה כאשר יש ששל בעסקי הקרקעות.

עורך-הדון אדם מאירי ימשיך להיות עורך בקבלת הספרים הסוציאליים שלו, אלוהים הוא נמשך מאו החל לקרוא בהי"חזו וכו' שנים-עשרה את הספרות הגר"מחה ומערפתי שסיפרה על מלחמת ה"אדם הקטן במצולל.

הייתי... על גר... כנסיות... כלל לע... גים בכך... הירשלאי... ת מפלג-

לי מכל... גי בסחון... יו שחור... טנא,

לראות... לנשאים

סודות... סק. ואמ"ר... יודים הר"י... שנתנסו... שים זה של... א מן הק"י... הלא מעי-... אשפר לה... עתה נציגי... תה מצאה... המנהל... המוכר... עורך הדון... פרסום ה"י... אך כאמור... בושאים... עתון סור

קשה

שנת הלי-... צרות ההש"י... אלפים ושש... לוש מאות... קאמפוסים" אוריים.

עודים מתוך... כלכלי פגע... אינה ניתנת... ש כר ה"י... רה אף הוא... יסוד וצורכי... ין של שני... הספק בדבר... הלימודים

משע מרירות... גם לסודות... לעמוד ל"י... בממגורים ז"ר... הלימודים... יצולתה, תהיה

י בית-הכנסת... ישיבות נוב"י... רבים כעדיק... נזון את צרר... בירושלים... אברהם יערי,

כנסת, "ב"י... לפתע תהיה... פונתי... ארושפיץ ומדי... תה וחסד דמות... ה היה במותו... יוסף קט מרא"י... הוא התנו של... יוה"ר ישראל

רי יוסף דוב... גר ארונה הו"י... בתל-אביב נפ"י... יתו של יובל

שמחה במעור... שרבת פני... ירושלים עד... פירסום. צ"י... המחתה-דאר

פנחן המערכת

מבצע עתונאי ראוי לציון

קול ישראל פירסם את הידיעה בחדשות של השעה 1.30. כשעה לפני זה יסבו שר החינוך וצוות משרדו ועמם מנהל שרות השידור בחדרו של הסופר ש"י עגנון וסיפרו לו על הבקשה הטלפונית שהגיעה למנהל שרות השידור הישראלי מעמיתו מנהל שרות השידור השבדי בשטוקהולם, להכין ראיון רדיו עם הסופר ש"י עגנון שנבחר לקבל את פרס נובל לספרות, הפרס הספרותי החשוב ביותר בעולם. כשעתיים לפני כן צלצל הטלפון במשרד המערכת של "פנים אל פנים" בתל-אביב וידיד מירושלים מסר על "השמועות המהלכות" שמקורן ב"קול ישראל", כי נבחר ש"י עגנון לחתן הפרס הגדול. התגובה הראשונה שלנו היתה, בדיוק כתגובתו של הסופר עצמו: "עורבא פרח", כל שנה חוזרת השמועות הללו ומוצאות להן מהלכים.

למטה, בבית-הדפוס, עבדו הפועלים על סגירת גליון-השבוע של "פנים אל פנים", המעמד התאים לתוך העמודים את הקטע עים האחרונים של מדור "בישראל", כי שער הגליון הופיעה תמונתו של הפרופ' משה ימר, שנבחר באותו שבוע לנשיא אוניברסיטת "בר אילן". הדפס סגר את גלופת השער במכונת ההדפסה ועסק בהכנתה.

בינתיים נערכה במשרד המערכת בי קומה השנייה התייעצות קצרה. אם יש רגליים לשמועה, הרי שאיראפר ל"פנים אל פנים" להופיע מבלי לכתוב עליך. גם אילו היה כל סופר ישראלי אחר זוכה בפרס זה, "פרס נובל" ראשון לישראל, היה בדבר משום "חדשה" חשוך בה הראויה להבלטה, כל-שכן שהמדובר בעגנון, אחד האישים שמאירים דרכו של "פנים אל פנים" וששבונון זה גלווה אותם ואת פעליהם בתדירות.

נסיון להתקשר עם בית עגנון לא הצליח. הטלפון (בעל המספר "הסודי") היה תפוס. בינתיים, אושרה הידיעה ממקור מוסמך בירושלים וכאשר נשמעו החדשות ב"קול ישראל", כבר ירדה הוראה ל"בית-הדפוס לאמור: "סטופ פרס". מיכה ליאור, האיש אשר על הדפוס, הוא בעל נסיון רב-שנים בהדפסת עתונים. תוך דקות ספורות הכניס את כל הדפוס ל"כוננות מיוחדת".

הדפסת עטיפת-השער עוכבה, בעוד המדפיס דוחק להתחיל, שהרי תוך שעה הוא מוכרח להתחיל בהספקת עטיפות לכורך, כדי שהלה יספיק לגמור כריכת העתונים ההולכים עוד באותו ערב ל"מפיץ, המחלק אותם בכל רחבי הארץ, ממטולה ועד אילת במשך הלילה. כל איחור ברגעים אלו עשוי לשבש את לוח-הזמנים כולו. והנה, כאן, לפתע: "סטופ פרס".

במשרד המערכת ובארכיון הצילומים והגלופות שבקומה השניה התחילה עבר-דה קדחתנית. ותאמו תמונות חדשות הן לשער (אחת התמונות היפות של עגנון שצולמה ע"י ד. רובינגר) והן ל"מדור בישראל (תמונת עגנון ורעייתו בי הופעה חוגגת, צילום של ק. ווייס). עד שהמעמדים מחליפים את הגלופות בי עמודים פלטה מכונת-השידור שורות ער

פרת חמות של מאמר-מערכת קצר ש' נכתב זה-עיתה וניתן בסוף מדור "בישראל" תחת הכותרת "ספרות, קידוש השם".

"שמחתו של עגנון", כך נסתיים המאמר הקצר, "היא שמחתה של כנסת ישראל, שמחתה של מורשת הדורות".

ברגע האחרון" ממש הוחלף השער והוכנס המאמר הקצר על עגנון במדור "בישראל", מאמר שביטא בקצרה ובתמיצות את מה שנאמר בנושא זה בימים שלאחר-מכן. היה זה מבצע עתונאי ממד-

פנים אל פנים

המגמת צעירי ביה"ד באר"ם

מה בין "בר אילן" ואוניברסיטה אחרת?

כזה היה אחי הדוב בר שאור

השער שהוחלף בשבוע שעבר

"סטופ פרס" ברגע האחרון

רגה ראשונה, ש"פנים אל פנים" זכאי בצדק להתנאות בו ושהפעם הצטיין בכך יתר על השבועונים האחרים שלא הספיקו לפרסם את הידיעה.

למחרת היום הופיע גליון "פנים אל פנים" באלפי דוכני-מכירה לעתונים בי כל רחבי הארץ, כשעל שער העתון מתנוססת אותה ידיעה עצמה המופיעה בי כותרת הראשית של כל העתונים היומיים. הצילומים היפים של עגנון ורעייתו הועתקו אחר-כך לעתונים יומיים ועוד באותו ערב הגיע הגליון במשלוח-אוויר לניו-יורק, לפאריז וללונדון, כשהוא מתקבל בדואר המקומי אצל חלק גדול מן מנויי העתון הן בארץ והן בחו"ל ביום החמישי, בעת ובעונה אחת עם התפרסם הידיעה הרשמית בשטוקהולם על הענקת פרס נובל לש"י עגנון.

בינתיים, קיים סופר "פנים אל פנים" שיחה מיוחדת ומעניינת עם הנשיא החדש של "בר אילן", הפרופ' משה ימר, ושוב מופיע הפרופ' ימר בשער הגליון, אותו פינה בשבוע שעבר לש"י עגנון, גם לו, אגב, חלק לא-מבוטל, בצעדיה הראשונים של אוניברסיטת "בר אילן".

בשורות טובות ושבת שלום!

אלה אביזר

אני כי יש כאן שיטה זו ש...
 לי לחובה להזכיר את המערכת כי לא לכך מצפים מ, פנים אל פנים. עד כה הוכיח עצמו השבועון כעתון היודע לגיש לקוראיו חומר מרתק מכל תחום היהדות. הוא העלה בצורה נהדרת א דמויותיהם של אישי האומה בהווה ו עבר. הוא נתן מאמרים חשובים ל מחשבת היהדות בימינו. והנה, רוא אני כי המערכת מנסה להתאים את עצם לרוח הימים וזוהי סטיה חמורה, ו טובה, מדרך-המלך של העתון אשר ז לציבור גדול של קוראים מסורים. עליכם להחזיר מיד את התוכן הקוד לעתון ולהמשיך בו. אל תפחדו מן הטעו הטפשית כי, יש יותר מדי תמונות מז קנות" ב, פנים אל פנים" וכדומה. עת שהותמו הוא רוח-ישראלי-סבא לא צר לתת חדשות רגילות, אלא אך ורק חוש שיש בו משום "גדיל תורה ויאדיר". אני בטוח אם תפרסמו מכתבי ז אולם, מן הנסיון ראיתי כי אתם מפר מים גם מכתבים אשר אינם ערבים כ כך להיכנס. לכן, כתבתי מה שכתב וזוהי אם תפרסמו טוב ואם רק אתם ת ראו את הדברים ותוציאו מהם את הלל המתאים - גם-כן טוב.

אהרן דוד רוזן, בני-ב *

עתון גם לדור הצעיר

...אני סטודנטית דתית. תלמידת הא גיבסטיה העברית בירושלים. אבי מ ביר לי מדי שבוע את הגליון של ער נכס. אני קוראה בו ומוצאת לעתים קר בות דברים די מעניינים. אך תמיד לי הרושם כי העתון אינו עשוי בשמ הדור הצעיר. יש בו יותר מדי חומר רבנים וכיוצא בזה.

בשבוע שעבר קבלתי את העתון, 88 והוא נראה לי, משום מה, אחר לג מכפי שהיה נראה עד כה. הוא פש יותר מתאים לאנשים מסוגי. החלטתי ל טוב לכם זאת מתוך תקווה שאולי יעודד אתכם להוסיף לקדם את העו בכיוון זה.

לאדם הדתי הצעיר אין בישראל עו מתאים לרוחו. במיוחד חשוב הדבר יהיה לדור שאני מייצגת שבועון מש לא אכנס לפרטים כי בטוחני שאתם מ גים בדיוק למה רומים דברי. "פנים אל פנים" יכול למלא כאן תפקיד גדול מא אם רק ידע לשדר על הגל הנכון.

מירה רוזן (רולבנד), ירושל *

העיקר: האמונה

...קראתי בעניין רב את הדו-שיח ב נציגי הדור הצעיר לבין הרבנים, (פא 384-385). והנה, נקודה חשובה מא ודווקא כאובה, לא הועלתה כלל בדיון ומן הראוי להעלותה:— ישנו גורם אחד המרחיק את הרבנות הנוער, מ, בעלי הבתים" לעתיד, והוא ל ראשי-הישיבות, בפרט ראשי הישיבו התיכוניות, מרחיקים את הרבנים המקומי מן ההוראה בישיבות ומונעים, במתכו קשר בין הרב המקומי לבין תלמידי היש בה באותו מקום. גם באותם המקומות אש אפשר היה למזג את שני התפקידים ו עשות את הרב-המקומי גם לראש-הישיבו נעשה הכל לקיים שני תפקידים ובלב שלמרא-דאתרא לא תהיה דריסת-רגל ב ישיבה.

ברור, כי בדרך זו אובד הקשר בין ה

הכרה בעולם
מאשיית היבית בשנת קבלת פרס נובל, עם בני משפחה, חברים ושותפים לדרך. בצילום: פרס נובל לשנת 1987, משה ונדר בנימין, עם תרגום ויצוריות ללוטיות. בצילום: עננו ורעיונו יחד עם קבוצה של מרופסורים מאשיית היבית בשנת קבלת פרס נובל, עם בני משפחה, חברים ושותפים לדרך. מר ישראל נימון.

מאת פינחס פלאי

במשך השבוע האחרון נדרגש העולם כולו לבחירתו של שיי עננו כחתן פרס נובל לספרות. התן העולם למפתח — כתבו רבים; „החתן העולמי“ — כתב נשיא המדינה שיי שזר. סכסכה הכתרה הרשמי לחתן הפרס יתקיים רק בעוד שבועות מספר, בשבת פרשת מקץ. ואי למ, כמקובל ש, עששו מותר לגלות כי עוד לפני שבועות אחדים הוכתר עננו כ„חתן“. אני אף השתתפתי אישית ב„ סכסכה הכתרה ולא זאת בלבד, אלא שנת לגלגל זמתי עליידי לקראת את העודתי החכתרה ברבים. וכך הייתי קורא באוזני עננו ובאוזני קהל קודש שהקיף אותו וחיטט בו בעינים של חיבת ושל העריצה:

מראות מרומם על כל ברכה ושירה / גורא על כל החילה וזמרה / המסילב ואספיקוה וגבורה / ומשל עולם אדון כל צירה. ומרשות כבודה בת מלך פני מה עצורה / ראשית קנינו אלפים אצוריה / ברה המימה משיבת נפש ומחוריה / ישורן ניתנה מורשה לעבדה ולי סמיה / מלכיה נאונייקם לפתחה ולסגרה / כליל הוד נשיא מרבה המשי לה / ישיב על מדון משיבי מלחמה סעה / ראשי ישיבות ראשי גולה פורי רהי.

ומרשות חבורת צדק עדה המאשרת / זקנים ונערים בכל שורה ושורה / קבוצים פה היום לשמחת תורה / ונעצרים לסיים ולהלל בגיל ובמורא / אהה מחבבים כיום גתינתהו בהרה / מסללים בה חדרשה ולא כיסנה שבערה / עצמים למון ולהתענג מויו יסרה / משמחת לב ועצב מסירה / תנחומי ישעשו נפשם בה לפתארה / הזונים בטקרא והגנה במשנת ובמרא / רצים ומביאים טפס לבית העתירה / תאבים לראות בנין ביה הכהורה.

ובכן נסמכתי דעת כלם לבררה / בחור הריטורי מעם תוד החבורה / מצאתיו לב נכון להסבירה / צדק והסדר רודף במשך צעיר כמ שיי עננו ליפו, ותליאבים פרס היות בימים רחם. כבר אז התבלט בין הסופרים שהתגוררו ביפו. בצילום: א. ו. רבינוביץ (אחיה) ויוסף חיים ברנר. באותה הקופה היה שמואל יוסף צ'צ'יק לשיי עננו והתחיל כוכב לו מקום במספרות.

החשבון היהודי הפנימי

עיקרו של הפרס: החשבון הסופר * תוכרו השנה

המטרודים. דברים שדובר בפניהם והגני הגות שהתנהג עמם היכחו כי הוא נשי אר איש אמת, אבל יודע גם להתהלך עם חבריות, כמו שאמר לנו בהודעות אחת: „באמת — לא הייתי צריך לילך לאימת חגיגה, אבל מיטון מיטמאכך, כלומר: יש חויבים לעשות מה שהכל עושים. כאשר ציוו עליו השבוע צלמי הטלבוזה לשבת בפניהם כשעשו נתון ביוד ולכתוב על הניר, כדי שיראו מילויני צופי הטל ביזיה את הסופר היהודי חבושי הכיסה, כשהוא עוסק במלאכתו ממש, בשמע להם עננו וישם וכתב, ומה כתב? כך מצאו אחריו על הניר: „אדם יסודו מעפר

באוהל ביתו

יותר מארבעים שנה מלווה את אחותי של ההיסטוריון מרופס אלכסנדר מרקס שניא את

עם פרשנים
מאז החילת הופעתו רבו פרשני עננו ומסקריו. בצילום: משולם טוכנר (ייל), השופר רשעי עננו, עורך פאנים פינחס פלאי, המשורר יהודה עמיחי, השחקן פנקל והקריינית רחל הלפר. טוכנר חיל הקריש עבודת היוו להקט עננו.

עננו יודע יפה יפה את ערכו הוא יודע כי דבר חשוב אינו כשל בש שים אך כאלף ואינו מטשטש אמת נטויות בפני אחרים. עם זאת הוא יודע כי לפעמים צריך להלך עם הזרם. „אילו הייתי איש אמת“, אמר השבוע, „הייתי נועל דלתי ובורח מן הבית לאיזה מקום שאיש לא ימצאני בו.“ הוא לא ברח ונשאר לקבל את פני המוני המברכים

הענקת פרס נובל לש"י

הבאה כ"שנת עגנון"

וכמו לעפר, בנפשו יביא לחמו, משול
 כחם הנשבר וגו'. העתונים שסיפרו
 עליך העלו את הרגשתו של הסופר עם
 הפירסום הגדול שזכה לו. אם מותר לנו
 לפרש אותו, וגו' שבו סיים עגנון כתיבת
 בתו למלך זרקורי הסלביזיה, הרי נמ'
 סוף באותו מיט ונקרא: 'משול כחם
 הנשבר, כחציר יבש וכצ"צ נו ב ל' —
 והרסו מובן, ואחריו: ואתה הוא מלך
 איל חי וקיים!

הפרס ולהבדיל משפט אייכמן
 אך במקום ענותנותו של הסופר
 על הפרס שזכה לו — שם גדולתו.

בחוך עמו

עגנון מקולם לא הבדיל עצמו מיהודים. המיד ארם לבוא מכל העמים, ויודים לו לאין מספר מיושבים
 הרשן והחריש פארה. בעלום זה הוא נראה מופך ויודים ומעריצים בחגיגה של שמחה פכית משמחת
 הרב טוק בירושלים. הקשרים בין שני עגנון לבתו של הרב מתחילים עוד בימי בה התנוה הסופר ובה שמש הרב טוק ברבנות.

הלים של ישותים נתלו בעגנון עליידי
 מבקריו הרקדים כל אחד לפי חלילו של
 רעמו ורואים בו מהמרווי לבס הם. הללו
 רואים בעגנון, בעיקר, את משורר העבר
 הידע לספר על המארתם של ישראל
 קדושים מיוסאמיה ואילו מה שנגע
 לחיום ולמחר הכל נתון בתרשיאסליה.
 שכול ושלוון. בטויים כמו, 'מחול שרים',
 שפן, אירוס והרס, דיקדנציה ודיסניות
 — הכסויים החביבים ביותר על מבקרי
 עגנון ש, 'הגדול' שבהם והוא מורה במה
 שנקרא, אוניברסיטה דתית', פוסק ואומר
 בדברו על, התפוררות ערכי הדת' ביצי
 רת עגנון: 'שכל אינטרפרטציה דתית
 של כתבי עגנון במסגן האורטודוקסי אין
 לה לסמוך אלא על בורות והוסר הבנה
 אמנותית'.
 לדעתנו, לא זאת בלבד שנעשה כאן
 עול גדול לעגנון האיש והסופר שהוא
 מופת לימודי שומר תורה המתקדש ב'
 מצוותה ומתענד במידותיה, עול גדול
 יותר נעשה עליידי מקהלת מבקרים זו
 לנו, לדורנו הנכון והמחשבי'דרך. עגנון
 הוא כולו, על כל גיט ווע ש'לו, על
 כל קטט והריון שבו, יהודי, מה שאין
 כן מבקריו המרודים אותה באמתי'מידה
 שאולה משולטם שלהם, עולם הגויים ומ'
 שמי'כך אין הם מבינים אותו ואין הם
 תופסים כלל כי יש בכתבי עגנון משום
 השקפת'עולם יהודית מלאה, השקפת ש'
 (המשך בעמוד 14)

אשכנז

במלחמת העולם הראשון
 בה ולאחריה שהה עגנון
 כתשע שנים מאשכנז, בה עשה לו שם
 ויודים רבים, מינדים: מרשיו סופר.

הסופר בנאמנות רעיונית אמת, בת גדולים
 של שם חיבה: 'אמתי'ליווי, הנב' עגנון היא
 כמו של הרב מרומיספור רוד צבי הופטן ז"ל.

נתי לו לחשבון'חוצ, לחשיבות המדינית
 של מהן הפרס לסופר מישראל, לדחיפה
 שהמעשה עשוי לתת להתעניינות בעולם
 הגדול בספרות העברית וביצירתו של עג'
 נון ולא נעסק אלא בחשבון' בית, כי
 הוא, לעניות דעתנו, החשבון החשוב
 יותר.
 רחוקה אולי ההשוואה וקצת מותר, אך
 היא מתבקשת מאלה: עשויה להיות
 הפרס נובל לעגנון משין אותה השמעה
 שהיתה, להבדיל למשפט אייכמן ימישי.
 מאו אותו משפט של הצורך הארוך חל
 מיפנה מסויים בידור הצעיר בישראל ובי'
 יהודי'העולם במתייחסותו אל השואה
 ואשר שפרס נובל לעגנון יחולל אף
 הוא מיפנה ביום לכל אותו עולם מלא
 של יהדות שיצרת עגנון מסמלת אותו.
 אם טוב ואם רע הדבר, עובדה היא
 כי רק הפיכת עגנון יהודי מניסו לנקודת
 מיקד בהתעניינות העולמית, יש בה כדי
 לקרבו לליבם של יהודים, כך קרה בו
 משפט אייכמן, עשרים שנה אחרי השואה
 הגדולה וכך יש לצפות בפרס נובל לעג'
 נון, לאתר יותר מארבעים שנה שהסופר
 עמד בינינו ונושא עמו את המספת
 לעולמה הגדול של היהדות, שרבים מבני
 דורנו ניתקו ממנו.
 עובדה זו שדווקא הוא, המשורר החבש
 ל'פתי'הקט'ה הגדולה, אשר שירת חלל
 משום אייכמן, הוא המספת החשובה והשומרת

אנשי שלומנו

עם היותו יהודי ירא ושלם, מרקד ומחיר במצוות, לא נמא שיל עגנון מקומו הראוי בתוך עיבור
 החיות הרחבת שמוסדותיו ואירגוניו לא ידעו להכיר ולחוקר את גדולתו. בשנים האחרונות הל שינוי
 מניום ביחסי עגנון והיהדות דתית המאורגנת. בעלום: מינדים היסוד של, 'התנועה ליהדות של תורה', אליה לא הצטרף חבר.

